

چالش‌های آلمان برای تقویت ظرفیت‌های دفاعی

در ماه‌های آگوست و سپتامبر آلمان در حال انجام مجموعه‌ای از تمرین‌های نظامی است؛ تمرین‌هایی برای دفاع از جبهه غربی ناتو. این تمرین‌ها پس از فعال سازی تیپ زرهی بودندس وهر (نیروهای مسلح دولت فدرال آلمان) در ماه می انجام شد که برای درازمدت در لیتوانی به‌عنوان بخشی از ماموریت «حضور پیشرفته رویه جلو» ناتو مستقر خواهند شد. اعزام این نیروها شاهد اولین ظهور آشکار «یک دوران جدید» است؛ تغییر در سیاست امنیتی که در سال ۲۰۲۲ از سوی اولاف شولتس صدراعظم وقت آلمان اعلام شد. حمله تمام‌عیار روسیه به اوکراین در همان سال هشدار برای تمام اعضای اروپایی ائتلاف ناتو بود. اما این حمله برای آلمان معنای بیشتری داشت. «یک دوران جدید» نشان‌دهنده فرهنگ دگرگون‌کننده و تغییر سیاسی برای کشوری است که پس از جنگ جهانی دوم خود را بر اساس صلح‌طلبی و میراث غیرنظامی شدن بازسازی کرد. رفتار دیگر کشورهای اروپایی در قبال آلمان پس از حمله روسیه به‌طور قابل توجهی تغییر کرد. ۳۰ سال پیش دولت‌های اروپایی از اتحاد مجدد آلمان نگران بودند که ممکن است کشوری بیش از حد قدرتمند تشکیل دهد. حالا در چار چوب عدم مشارکت آمریکا در دفاع از اروپا، همان کشورها اشتیاق دارند تا برلین نیروهای مسلح خود را بزرگتر کند. در سه سالی که از سخنرانی شولتس می‌گذرد، آلمان گام‌های بی‌سابقه‌ای را برداشته است، اما چالش‌های قابل توجهی مقابل تلاش‌ها برای تسلیح مجدد کارآمد، موثر و ماندگار پیش‌روی آلمان قرار داده است. در سه سال گذشته اصلاحات سیاست‌های دفاعی و امنیتی بسیار گسترده بوده‌اند. ماهیت استوار این تغییرات نشان می‌دهد که همیشگی و ماندگار خواهند بود. موفقیت‌های اولیه به‌دست آمده‌اند. برلین به سرمایه‌گذاری بیشتر در تولید داخلی تجهیزات دفاعی متعهد بوده است. اصلاحات «کند کردن عمدی سیستم تدارکات نظامی» در حال انجام است و لایحه‌ای هم برای تسریع ساخت و ساز پایگاه‌های نظامی طراحی شده است. همکاری بزرگتری بین نیروهای مسلح و جوامع محلی برای افزایش مقاومت مدنی مورد تشویق قرار گرفته است. «طرح عملیاتی برای آلمان» به دنبال معرفی رویکرد «کل جامعه» در قبال دفاع است که مشابه آن در کشورهای مانند استونی اجرا شده است. اینها دستاوردهای قابل توجهی در دورانی نسبتاً کوتاه‌مدت به‌شمار می‌رود که نشان می‌دهند آلمان در مسیر تبدیل شدن به یک قدرت نظامی قوی قرار دارد. با این حال دفاع آلمان همچنان با مشکلات بزرگی روبه‌روست. مثلاً در یک دهه گذشته نیروهای مسلح به‌دلیل کمبود تجهیزات در سرخط خبرها قرار گرفته‌اند. همانند بسیاری از کشورهای اروپایی، آلمان موافقت کرده تا بودجه دفاعی خود را افزایش دهد. به‌گفته وزارت دفاع آلمان بودجه ۱۰۸٫۲ میلیارد دلاری برای سال ۲۰۲۶ برنامهریزی شده است که نسبت به ۸۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۵، افزایش می‌یابد. اما اینکه این بودجه چگونه خرج می‌شود، هنوز مسئله‌ای بزرگ است. روند خرید تسلیحات پیش از اصلاحات دشوار بود. پارلمان آلمان برای خرید پیکادهای مسلح هرون یک دهه درگیر مذاکره بود؛ از سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۲۲. آلمان همچنین برای تهیه سیستم‌های قراردادی ظرفیت‌و دقیق با چالش روبه‌رو بود که در نهایت باعث شد هزینه‌های بیشتری به بار بیاید و کمتر از آنچه انتظار می‌فت قابل اعتماد باشند. به‌عنوان مثال می‌توان به «خودروهای رزمی پیاده‌نظام پوسا» و کمبود قطعات اضافی برای جت‌های جنگنده یوروفایتر تایفون اشاره کرد: از ۱۲۸ جنگنده فقط ۴ فروند آماده عملیات بودند. در سراسر اروپا فلسفه‌ای حاکم است مبنی بر اینکه سرمایه‌گذاری در صنایع دفاعی باید به نفع اقتصادهای محلی باشد. این امر تلاش‌ها را داخل ناتو، جایی که گروهی از دولت‌ها در سیستم تسلیحاتی رقیب سرمایه‌گذاری می‌کنند را به خطر می‌اندازد. تلاش‌های برای طراحی جنگنده‌های نسل بعدی (GCAP و SCAF) و قابلیت حمله مشکلی دوربرد (ELSA و موشک کروز سایه توفان) نشان‌دهنده رقابت داخلی در اروپاست. با توجه به تهدید روسیه و ابهام در روابط امنیتی آمریکا، برای کشورهای اروپایی منطقی است که بر پروژه‌های واحد متمرکز باشند. این امر تعداد واحدهای تولیدی را افزایش می‌دهد و مزایایی در هزینه‌ها ایجاد می‌کند. یکی از چالش‌های دیگر آلمان استخدام نیروهای نظامی و آگاهی عمومی از تهدیدهاست. رفتار مردم در قبال مشارال نظامی و آگاهی از تهدید روسیه در دوران جنگ اوکراین به‌شدت تغییر کرده است. با این حال محبوبیت حزب آلترناتیو برای آلمان نگرانی ایجاد کرده است. حزب AfD به تشدید روایت‌های دولت روسیه متهم است و تصور متفاوتی از تهدید احتمالی مسکو دارد. بسیاری از این دهنندگان احتمالاً موافق طرح‌های سیاست داخلی این حزب خواهند بود؛ بیشتر از سیاست آن در قبال روسیه.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

در چالش ملی بر سر اینکه کدام حزب در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۶ کنترل مجلس نمایندگان آمریکا را به دست می‌گیرد، شاید هیچ سیاستمداری به‌اندازه گوین نیوسام، فرماندار دموکرات کالیفرنیا، قمار بزرگی نکرده باشد؛ کسی که جسورانه سیاست‌های دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا را به چالش کشیده و امید تازه‌ای را در دل حزب تضعیف‌شده دموکرات ایجاد کرده تا جایی که از نظر بسیاری از کارشناسان می‌تواند نامزد احتمالی حزب دموکرات در انتخابات ریاست‌جمهوری بعدی باشد. نیوسام با به کارگیری از شیوه‌های متقابل و تقلید از ترامپ توانسته مجری‌های شبکه فاکس نیوز را که از حامیان سرسخت دونالد ترامپ به‌شمار می‌روند، عصبانی کند. علاوه بر آن نیوسام در حال بازتعریف عملکرد دموکرات‌ها به عنوان حزب اپوزیسیون در عصر ترامپ است. میشل اوباما، همسر باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، در اظهارنظری دموکرات‌ها را تشویق کرد که «زمانی که جمهوری خواهان سقوط می‌کنند، ما اوج می‌گیریم.» اما رویکرد نیوسام کمی متفاوت است: زمانی که آنها سقوط می‌کنند، ما هم سقوط می‌کنیم و با پشتوانه تصاویر ساختگی با هوش مصنوعی، در صدر الگوریتم شبکه‌های اجتماعی قرار می‌گیریم.

نیوسام به شبکه فاکس ال‌ای در باره رویکرد جدید خود در رسانه‌ها می‌گوید: «من تغییر کردم. حقایق تغییر کردند. ما (دموکرات‌ها) باید تغییر کنیم.» به گفته استفان اسمیت، استراتژیست دیجیتال که در کمپین ۲۰۲۰ پییت بودجج هم به‌عنوان مدیر تعامل آنلاین فعال بود، نیوسام صرفاً آدای ماگا را در نمی‌آورد، او به دموکرات‌ها ثابت می‌کند که کنار گذاشتن استانداردهای اخلاقی در فضای دیجیتال ورود به موقعیت‌های چالش‌برانگیز هم ناخوشایند است و هم ارزشش را دارد.

نیوسام، شهردار سابق لیبرال سان فرانسیسکو که حالا دوران زمامداری‌اش به‌عنوان فرماندار کالیفرنیا تا ۱۶ ماه دیگر در سکرومنتو (محل دفتر فرماندار کالیفرنیا) به پایان می‌رسد، مورد تشویق دموکرات‌ها و کنشگران حزبی قرار گرفته و سخنرانی‌های تند و تیز، تمسخرآمیز و سانسز گویانه‌اش علیه ترامپ جان تازه‌ای به حزب دموکرات بخشیده؛ حزبی که پس از شکست در انتخابات ۲۰۲۴ حامیانش را دلسرد کرد و بدون رهبر باقی مانده بود. نیویورک‌تایمز اخیراً در گزارشی اعلام کرد بین انتخابات‌های ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۴ از میان ۳۰ ایالتی که بالاترین میزان ثبت‌نام رای‌دهندگان بر اساس حزب سیاسی را داشته‌اند، تقریباً در تمام این ایالت‌ها دموکرات‌ها از جمهوری خواهان عقب مانده‌اند. طبق این گزارش به تعداد رای‌دهندگان جمهوری خواهان ۴/۵ میلیون نفر در مقایسه با دموکرات‌ها اضافه شده است.

حالا گوین نیوسام، فرماندار کالیفرنیا با اقدامات و لفاظی‌های خود انرژی جدیدی را به حزب دموکرات تزریق کرده است. لیسارد لری مک‌کلوی، ملقب به شارلومین، مجری رادیویی معروف آمریکایی در برنامه Breakfast club، انرژی و مقاومت نیوسام تقدیر کرد و گفت بالاخره او «همان کاری را می‌کند که مدت‌هاست از یک دموکرات می‌خواستیم انجام دهد.» برای خیلی‌ها عملکرد نیوسام در رسانه‌ها او را شبیه یک رهبر نشان می‌دهد؛ کسی که قدرت را به تصویر می‌کشد.

اما استراتژی نیوسام چالش‌های بسیاری دارد. او در نوامبر امسال از رای‌دهندگان می‌خواهد تا برای تعیین حوزه‌بندی انتخاباتی جدید به پای صندوق‌های رای بیایند و به اضافه شدن ۵ کرسی از ایالت کالیفرنیا در انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس نمایندگان در سال ۲۰۲۶ رای دهند؛ اقدامی که در واکنش به تلاش‌های ترامپ در تگزاس برای اضافه کردن ۵ حوزه انتخاباتی در این ایالت قرمز (جمهوری خواه) پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای صورت گرفته است.

رویارویی کالیفرنیا و تگزاس در سراسر ایالت‌های آمریکا طنین‌انداز شده که می‌تواند باعث شود بقیه ایالت‌ها هم نقشه حوزه انتخاباتی خود را برای مجلس نمایندگان تغییر دهند.

پس از آنکه دونالد ترامپ از فرماندار تگزاس خواست تا در نقشه حوزه‌های انتخاباتی این ایالت ۵ کرسی دیگر به نفع جمهوری خواهان در مجلس نمایندگان آمریکا اضافه کند، قانون‌گذاران ایالت کالیفرنیا لویجی را برای ترسیم مجدد نقشه این ایالت به نفع دموکرات‌ها به تصویب رساندند. قانون‌گذاران کالیفرنیا عادت دارند زمانی که ایالت‌های قرمز اقدامی را انجام می‌دهند که دموکرات‌های کالیفرنیا با آن مخالف‌اند، مثل سیاست‌های مربوط به سقط جنین یا حقوق ترانجسیتی‌ها یا دیگر سیاست‌های این چنینی، برای مقابله با جمهوری خواهان دست به اقدام بزنند. تماشای چنین سیاست‌های رقابتی که در واقع بازی بی‌رحمانه قدرت بین این ایالت‌هاست، هیجان‌انگیز است. همانطور که لسول روزنهال، خبرنگار نیویورک‌تایمز در پادکست دیلی می‌گوید، اساساً یک طرف بازی کثیفی را راه می‌اندازد، طرف دیگر نیز وارد می‌شود تا با یک بازی هم‌سطح با آن مقابله کند.

اما تفاوتی در تغییر نقشه حوزه انتخاباتی بین ایالت‌های تگزاس و کالیفرنیا وجود دارد. در تگزاس، قانون‌گذاران می‌توانند به‌خودی خود تغییر نقشه را اعمال کنند. اما در کالیفرنیا این امر پیچیده‌تر است. قانون‌گذاران مستقیماً نمی‌توانند نقشه را تغییر دهند. این رای‌دهندگان کالیفرنیا هستند که تصمیم می‌گیرند. دلیل آن این است که قانون اساسی ایالت کالیفرنیا اساساً می‌گوید، سیاستمداران قدرت تعیین نقشه‌های سیاسی را ندارند.

یکی از روش‌های متقاعد کردن رای‌دهندگان این است که

سیاستمداران خود را مبارز نشان دهند؛

به‌ویژه در دوره و

زمانه ترامپ که یک داینامیک بی‌رحمانه

سیاسی به‌وجود

آمده و دموکرات‌ها

هم که در انتخابات

۲۰۲۴ ضعیف به‌نظر

رسیدند و نتوانستند با

قدرت ترامپ مقابله

کنند، حالا فرصتی

پیدا کرده‌اند تا برای

این مبارزه آماده

باشند. دموکرات‌ها

نشان می‌دهند که

قرار است رقابتی

برابر داشته باشند.

آنها نمی‌خواهند به

جمهوری خواهان

اجازه دهند به راحتی

بازی را تغییر دهند

نیوسام و قانون‌گذاران دموکرات در یک نشست خبری در لوس آنجلس از طرح خود پرده‌برداری کردند. آنها اعلام کردند با برگزاری انتخاباتی ویژه در ماه نوامبر نقشه‌های جدید را به رای‌گیری بگذارند. نیوسام در این نشست گفت: «ما قدرت را به مردم می‌دهیم.» در واقع این رای‌دهندگان هستند که تصمیم می‌گیرند قانون اساسی ایالتی تغییر کند یا نه. پذیرش این نقشه‌های جدید به دموکرات‌ها کمک‌ها می‌کند که در مجلس نمایندگان ۵ کرسی بیشتر داشته باشند. نیوسام گفت: «این موضوع پیچیده‌ای نیست. ما این کار را در واکنش به رئیس‌جمهور ایالات متحده انجام می‌دهیم که با فرماندار کنونی تگزاس تماس گرفت و گفت برای من ۵ کرسی پیدا کن.» نیوسام در ادامه تأکید کرد: «ترامپ برای بار دیگر تلاش می‌کند سیستم را دستکاری کند. او با مجموعه قوانین متفاوتی بازی می‌کند. او به قوانین اعتقاد ندارد. به همین ترتیب ما آگاه باشیم که هر اقدامی چه روندی را طی می‌کند.»

بنابراین استدلال نیوسام این است که آمریکا در شرایط اضطراری قرار دارد و باید سیستم نظارتی کارآمدتری بر ترامپ وجود داشته باشد. تنها راه حل باقی مانده این است که دموکرات‌ها در انتخابات آتی کنترل مجلس را به دست بگیرند.

دلایل بسیاری وجود دارد که ساکنان کالیفرنیا فکر کنند رئیس‌جمهور آمریکا آنها را مورد حمله قرار داده است: اعزام ماموران آیس (اداره مهاجرت و گمرک ایالات متحده) به این ایالت خشم بسیاری از مقامات ایالتی و ساکنان کالیفرنیا را برانگیخت و ترامپ در اقدامی دیگر قانون هوای پاک را لغو کرد. بنابراین مسئله دموکرات‌های کالیفرنیا به تغییر نقشه حوزه‌های انتخاباتی برنمی‌گردد. دموکرات‌ها واقعاً دارند تلاش می‌کنند افکار عمومی را نسبت به آنچه در آمریکا اتفاق می‌افتد آگاه کنند.

نیوسام می‌گوید: «موضوع همین است. موضوع قدرت است. من می‌خواهم این مسئله به پایان برسد. ما قدرت را به مردم این ایالت می‌دهیم تا دموکراسی را نجات دهند، نه فقط در کالیفرنیا بلکه در سراسر ایالات متحده آمریکا.»

▼ در کالیفرنیا، قدرت دست مردم است

چرا برای تغییر نقشه حوزه‌های انتخاباتی در کالیفرنیا رای‌گیری برگزار می‌شود؟ این امر به دوران آرنولد شوارتزنگر برمی‌گردد. شوارتزنگر در سال ۲۰۰۳ فرماندار کالیفرنیا شد. شوارتزنگر در آن زمان در اوج شهرت بازیگری و حتی اندام‌پروری خود قرار داشت. زمانی که وارد دفتر سکرومنتو شد هیچ تجربه‌ای در سیاست نداشت. او در گفت‌وگویی به روزنهال می‌گوید زمانی که روی کار آمد نمی‌دانست که مرزبندی ناحیه‌ای در حوزه اختیارات قانون‌گذاران است. شوارتزنگر توضیح می‌دهد که او متوجه شد مناطق کالیفرنیا به نوعی مرزبندی شده‌اند که هر

عکس: Gettyimages

منطقه‌ای در دسته‌بندی به‌شدت لیبرال یا به‌شدت محافظه‌کار قرار می‌گیرد تا پیروزی سیاستمداران در انتخابات مجدد تضمین شده باشد و رقابت میان دو حزب بسیار آسان شود. شوارتزنگر احساس می‌کرد که این امر مانعی را ایجاد کرده است.

بخشی از سبک فرمانداری شوارتزنگر رویکرد دوحزبی را در برمی‌گرفت. او در حل مسائل تلاش می‌کرد میانه‌رو باشد. شوارتزنگر در باره سیاست‌های محیط‌زیستی با جمهوری خواهان گفت‌وگویی کرد و در باره اصلاحات آموزشی با دموکرات‌ها. شوارتزنگر معتقد بود که مردم کالیفرنیا در سیستمی قرار گرفته‌اند که حوزه‌های انتخاباتی آن به‌طور غیرمنصفانه‌ای دسته‌بندی شده‌اند تا ۹۹ درصد از متصدیان در مناطقی که خود مرزبندی کرده‌اند، دوباره برنده شوند. از نظر شوارتزنگر آنها مجبور نبودند برای حفظ کرسی خود تلاش خاصی بکنند و اینکه رقابت کم و مزایای کمی برای آنها وجود داشت تا شیوه‌های عملکرد خود را تغییر دهند.

شوارتزنگر می‌گوید: «ما به سیستمی نیاز داشتیم که واقعاً مناطق قانونی رقابتی داشته باشد بنابراین زمانی که قانون‌گذاران به خانه خود برمی‌گردند بتوانیم آنها را پاسخگو کنیم.»

بنابراین شوارتزنگر از این ایده حمایت کرد که مرزبندی‌های مناطق را به نوعی دوباره ترسیم کند که مستقل تر باشند و یک حزب در آن قالب نباشد. در نهایت طر‌حی پیشنهاد شد که قدرت را به یک «کمسیون مستقل» اهدا می‌کرد. این طرحی مناقشه‌برانگیز بود و در سال ۲۰۰۸ برای ساکنان کالیفرنیا به رای‌گیری گذاشته شد. در نهایت این کمسیون به تصویب رسید و رای‌دهندگان حمایت خود را از ایده استقلال از سیاستمداران نشان دادند. پس از اینکه این کمسیون مستقل نقشه حوزه‌های انتخاباتی را از نو ترسیم کرد، دموکرات‌ها توانستند کرسی‌های بیشتری در مجلس نمایندگان کسب کنند. ایالت کالیفرنیا در کل دموکراتیک است اما از زمانی که «کمسیون مستقل» کار خود را آغاز کرد رقابت در برخی از مناطق کالیفرنیا بسیار نزدیک شد و جایگزین شدن کرسی‌های دموکرات‌ها با جمهوری خواهان یا برعکس به امری عادی تبدیل شد.

اینکه شوارتزنگر، فرماندار جمهوری خواه بود اما بر تشکیل کمسیون مستقل اصرار داشت اقدامی بود که تقریباً از هیچ سیاستمدار جمهوری خواهی دیده نمی‌شود. حالا هم گوین نیوسام و هم دموکرات‌ها بر ترسیم مجدد حوزه‌های انتخاباتی مستقل باور دارند و به آن افتخار می‌کنند. آنها ایالت‌های دیگر را تشویق می‌کنند که از سیستم کالیفرنیا پیروی کنند. استدلال آنها این است که هم‌اکنون اوضاع به‌خوبی پیش نمی‌رود و دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا دموکراسی را در وضعیت اضطراری قرار داده که نیازمند واکنشی فوری و متفاوت است. آنها به رای‌دهندگان می‌گویند که این شرایط موقتی است؛ اضافه کردن